

Publicerad 2013-11-12 02:17 av Tittahiit

Stannar upp för någon minut!

På vägen emot bilen så stannar jag plötsligt upp

Jag tar ett djupt andetag in igenom näsan och ut igenom munnen

Jag kollar ner i marken

Den är täckt utav miljontals

små gilttrandes snöfilngor

Den vita snön lyser så

vackert upp i mörkret

Lägger även märken till fotspåren,

det är både ifrån barn och vuxna

Ser även små söta handavtryck

som jag förmodar några barn har gjort

Jag höjer där efter min blick i ögonhöjd

Jag ser mina egna andetag, värmen som

bildas när jag andas ut i kylan som snabbt

blir ett med luften runt omkring mig

När jag tittar upp mot trädkronorna

kan jag se hur dom svajar till utav vinden

Lyssnar jag noga kan jag nästan höra suset

Inbillar mig det i vilket fall som helst

När jag tittar upp emot skyn

Möts jag utav en klarblå himmel

Stjärnorna lyser så fint

Jag kollar länge och skådar dom

små prickarna som är ljusår bort

Innan jag återigen börja traska

emot bilen som jag gör minst

en gång per dag.

Jag ler inombords, och för

första gången på länge

så känner jag mig inte

ensam trots att jag

inte mött en enda

människa såhär
mitt i natten

Jag sätter mig i bilen
och frågar mig själv
hur jag dagligen kan
missa alla dessa
underbara
detaljer

Sen den dagen
Så stannar jag alltid
upp någon gång
ibland och bara
njuter utav allt

Det som vi så
ofta missar

Det lilla men
det som är så
oerhört

Vackert!!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tittahiit med Poeter.se id #44242 innehar upphovsrätten